

Voor Ans

Alles is herinnering

Alles is herinnering zei je
toen je besepte dat je huis
je huis niet meer was

het huis waarin je bijna 50 jaar
had doorgebracht

een trouwe viervoeter
een minder trouwe man
en een stiefdochter had

het huis waarin je leefde, beminde
je maaltijden at
waarin je op je balkon in het zonnetje zat

het huis waarin het portret van je moeder
in klederdracht hing
waarin je nylon ochtendjas in de fik ging
je een groot ongeluk had

het huis waarin je Karelkje ontving
je de buurt overzag
lief en leed uit de ramen als ogen zag

het huis ook waarin je later met je rollator
gevangen zat
je keer op keer viel
6 uur met pijn voor je voordeur lag

het huis waar je nooit uit vertrekken wou
dat jou omsloot als een teder graf
waarin jouw leven, jouw kern lag.

Joyce, benedenbuurvrouw